

Panele słoneczne

Bajtazar postanowił zainwestować w odnawialne źródła energii i założył fabrykę paneli słonecznych. Okazało się to trafnym posunięciem – już po kilku dniach do Bajtazara zgłosiło się n klientów. Każdy z nich zamówił jeden prostokątny panel, podając przy tym dopuszczalny zakres jego wysokości i szerokości.

Produkowane panele składają się z kwadratowych ogniw fotowoltaicznych. Dostępne są ogniwa dowolnych całkowitych rozmiarów, ale wszystkie ogniwa danego panelu muszą być jednakowe. Stosowany proces technologiczny powoduje, że im większe są ogniwa, z których składa się panel, tym jest on bardziej wydajny. Bajtazar chciałby zatem dla każdego z zamówionych paneli poznać maksymalną długość boku ogniw, z których można go wyprodukować.

Wejście

Pierwszy wiersz standardowego wejścia zawiera jedną liczbę całkowitą n ($1 \leq n \leq 1000$), oznaczającą liczbę zamówionych paneli. W kolejnych n wierszach znajdują się opisy poszczególnych paneli: i -ty z nich zawiera cztery liczby całkowite $s_{\min}, s_{\max}, w_{\min}, w_{\max}$ ($1 \leq s_{\min} \leq s_{\max} \leq 10^9$, $1 \leq w_{\min} \leq w_{\max} \leq 10^9$) pooddzielane pojedynczymi odstępami, oznaczające odpowiednio minimalną i maksymalną szerokość oraz minimalną i maksymalną wysokość i -tego panelu.

W testach wartych 75% punktów dla każdego panelu zachodzi dodatkowy warunek $s_{\max}, w_{\max} \leq 10^7$. W podzbiorze tych testów wartym 20% punktów zachodzi dodatkowy warunek $n \leq 10$.

Wyjście

Twój program powinien wypisać na standardowe wyjście dokładnie n wierszy, zawierających odpowiedzi do kolejnych przypadków testowych z wejścia: w i -tym wierszu ma znajdować się liczba całkowita oznaczająca maksymalną długość boku ogniw, z których można wyprodukować i -ty panel.

Przykład

Dla danych wejściowych:

4
3 9 8 8
1 10 11 15
4 7 22 23
2 5 19 24

poprawnym wynikiem jest:

8
7
2
5

Wyjaśnienie do przykładu: Bajtazar wyprodukuje cztery panele słoneczne o następujących rozmiarach: 8×8 (złożony z jednego ogniw), 7×14 (złożony z dwóch ogniw), 4×22 lub 6×22 (złożony z 22 lub 33 ogniw) oraz 5×20 (złożony z czterech ogniw).

Testy „ocen”:

locen: $n = 1000$, $s_{max}, w_{max} \leq 10^7$; dla każdego z zamówionych paneli, maksymalna długość boku ogniwa, z których można go wyprodukować, jest równa s_{max} .

Rozwiązanie

Powiemy, że liczba całkowita k jest *zgodna* z parą przedziałów o całkowitych końcach $([a, b], [c, d])$, jeśli istnieją dla niej całkowite x, y takie, że $kx \in [a, b]$ oraz $ky \in [c, d]$.

Dane jest n par przedziałów o współrzędnych końców pomiędzy 1 a m . Dla każdej z nich chcemy znaleźć największą liczbę zgodną z tą parą przedziałów.

Rozwiązanie wzorcowe $O(n\sqrt{m})$

Nasze rozwiązanie będzie działało *on-line* (tzn. na zapytania będziemy odpowiadać niezależnie) i wystarczy mu stała ilość pamięci.

Ustalmy parę przedziałów $([a, b], [c, d])$, nazwijmy ją P . Będziemy potrzebowali kilku obserwacji.

Lemat 1. Liczba k jest zgodna z P wtedy i tylko wtedy, gdy $\lceil \frac{a}{k} \rceil \leq \lfloor \frac{b}{k} \rfloor$ oraz $\lceil \frac{c}{k} \rceil \leq \lfloor \frac{d}{k} \rfloor$.

Dowód: Wystarczy zauważyć, że dla liczb całkowitych dodatnich k, x, b mamy równoważność: $kx \leq b \iff x \leq \lfloor \frac{b}{k} \rfloor$. Podobnie $kx \geq a \iff x \geq \lceil \frac{a}{k} \rceil$. ■

Lemat 2. Załóżmy, że k jest największą liczbą zgodną z P , $kx \in [a, b]$ oraz $ky \in [c, d]$. Wtedy $k = \lfloor \frac{b}{x} \rfloor$ lub $k = \lfloor \frac{d}{y} \rfloor$.

Dowód: Wiemy, że $k+1$ nie jest dobra, stąd $(k+1)x > b$ lub $(k+1)y > d$. Bez straty ogólności możemy założyć, że $(k+1)x > b$, a wtedy nierówności $k \leq \frac{b}{x}$ i $(k+1) > \frac{b}{x}$ implikują $k = \lfloor \frac{b}{x} \rfloor$. ■

Trzecia obserwacja wydaje się całkiem prosta, a jednak jest kluczem do rozwiązania zadania.

Lemat 3. Niech k, x, y będą jak w założeniach lematu 2 oraz niech $m = \max(b, d)$. Wówczas (1) $k \leq \sqrt{m}$ lub (2) $x, y \leq \sqrt{m}$.

Dowód: W przeciwnym razie $kx > b$ lub $ky > d$. ■

Teraz możemy już opisać wzorcowy algorytm:

- 1: **function** najlepsze_ogniwo($P = ([a, b], [c, d])$)
- 2: **begin**
- 3: $m := \max(b, d)$;
- 4: $wynik := 1$;
- 5: { Przypadek 1: $wynik \leq \sqrt{m}$ }

```

6:   for  $k := 2$  to  $\lfloor \sqrt{m} \rfloor$  do
7:     if  $k$  zgodna z  $P$  then { użyj lematu 1 }
8:        $wynik := k$ ;
9:
10:  { Przypadek 2:  $wynik \geq \sqrt{m}$  }
11:  for  $l := 1$  to  $\lfloor \sqrt{m} \rfloor$  do begin
12:     $k_1 := \lfloor \frac{b}{l} \rfloor$ ;
13:     $k_2 := \lfloor \frac{d}{l} \rfloor$ ;
14:    for  $i$  in  $\{1, 2\}$  do
15:      if  $k_i$  zgodna z  $P$  then { użyj lematu 1 }
16:         $wynik := \max(wynik, k_i)$ ;
17:    end
18:  return  $wynik$ ;
19: end

```

Został on zaimplementowany w plikach `pan.cpp`, `pan1.pas`.

Rozwiązanie alternatywne $O(n\sqrt{m})$

Przypadek 2 możemy obsługiwać także w trochę inny sposób. Nie musimy korzystać z charakterystyki największej zgodnej liczby z lematu 2. W zamian przychodzi nam z pomocą:

Lemat 4. Niech x, y będą liczbami całkowitymi. Oznaczmy $I_x = [\lceil \frac{a}{x} \rceil, \lfloor \frac{b}{x} \rfloor]$, $J_y = [\lceil \frac{c}{y} \rceil, \lfloor \frac{d}{y} \rfloor]$. Wówczas zbiór liczb całkowitych k takich, że $kx \in [a, b]$ oraz $ky \in [c, d]$, można zapisać jako przecięcie $I_x \cap J_y$, ograniczone do liczb całkowitych.

Będziemy szukać największej liczby całkowitej, która należy do przecięcia $I_x \cap J_y$ dla pewnych $x, y \leq \sqrt{m}$. Poszukiwanie możemy zrealizować w czasie $O(\sqrt{m})$.

```

1:  $x := 1$ ;  $y := 1$ ;
2: while  $x \leq \sqrt{m}$  and  $y \leq \sqrt{m}$  do begin
3:   if  $I_x \cap J_y \neq \emptyset$  then
4:     return  $\max I_x \cap J_y$ ;
5:   else if  $I_x$  leży na lewo od  $J_y$  then begin
6:      $y := y + 1$ ;
7:     while  $y \leq \sqrt{m}$  and  $J_y = \emptyset$  do
8:        $y := y + 1$ ;
9:   end else begin
10:     $x := x + 1$ ;
11:    while  $x \leq \sqrt{m}$  and  $I_x = \emptyset$  do
12:       $x := x + 1$ ;
13:   end
14: end
15: return wynik mniejszy od  $\sqrt{m}$ , czyli zachodzi przypadek 1;

```

To rozwiązanie, tak samo jak wzorcowe, zużywa $O(1)$ pamięci. Zostało zaimplementowane w pliku `pan4.cpp`.

Rozwiązanie wolniejsze $O(n\sqrt{m} \log m)$

Również to rozwiązanie różni się od wzorcowego tylko sposobem obsługi przypadku 2. W pewnym sensie robi to samo co rozwiązanie alternatywne, ale korzystając z abstrakcji „zamiatania”.

Naszymi zdarzeniami będą lewe i prawe końce niepustych przedziałów typu I_x oraz J_y (zdefiniowanych w lemacie 4) dla $x, y \leq \sqrt{m}$. Mamy zatem cztery rodzaje zdarzeń (2 typy przedziałów \times 2 końce odcinka).

Wrzucamy punkty do tablicy w dowolnej kolejności, a potem ją sortujemy; to zajmie nam $O(\sqrt{m} \log \sqrt{m}) = O(\sqrt{m} \log m)$ czasu. Następnie przeglądamy końce w kolejności malejących współrzędnych aż do wykrycia pierwszego przecięcia przedziałów dwóch różnych typów.

To rozwiązanie działa w czasie $O(n\sqrt{m} \log m)$ i na zawodach zdobywało około 70 punktów. Przykładowa implementacja znajduje się w pliku `pans11.cpp`. W rozwiązaniu tym można by osiągnąć czas $O(n\sqrt{m})$, gdyby punkty każdego rodzaju generować od razu w dobrej kolejności, a następnie w celu uzyskania posortowanej listy zdarzeń wykonać trzy scalenia.

Testy

Przygotowano 17 testów. Nie były grupowane, za to w obrębie pojedynczego testu występowały zapytania różnych rodzajów. Wykorzystano następujące typy zapytań:

- całkowicie losowe
- wynik jest duży
- przedziały są krótkie
- przedziały są krótkie, wynik jest mały
- wynik jest blisko początku jednego z przedziałów
- wynik na pewno nie należy do żadnego z przedziałów
- jeden przedział jest krótki, drugi długi
- $([cp, cp], [a, b])$, gdzie p jest liczbą pierwszą, $p > a, b$
- $([cp, cp], [a, b])$, gdzie $c \leq 8$, p jest liczbą pierwszą, $cp < a, b$ lub $cp > a, b$
- $([a, b], [c, d])$, gdzie $a \leq c \leq b \leq d$ (przedziały mają wspólny punkt)
- $([a, b + t], [c, d + t])$, gdzie b jest wynikiem, b nie dzieli żadnej z liczb $d + 1, d + 2, \dots, d + t$.